

Staats- und
Universitätsbibliothek
Bremen

Gefördert durch

Deutsche
Forschungsgemeinschaft

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

**DFG-Projekt "Personales Gelegenheitsschrifttum in der SuUB
Bremen (16. bis 19. Jhd.). Digitalisierung und Erschließung."**

**Rector & Professores P. Illustris Scholæ Bremensis
Lectori S.**

Meier, Adelheid

[Bremen], 1745-08-23

VD18 91018331

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Signatur: brem.a.0619-56

[urn:nbn:de:gbv:46:1-181133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:46:1-181133)

RECTOR & PROFESSORES P. ILLUSTRIS SCHOLÆ BREMENSIS LECTORI S.

revis quidem, sed singularis momenti, attentiorque consideratione dignissima, præconi, sub ipsi Oeconomizæ melioris Fœderis primordia Dei iussu
faciendi, summa erat: *Omni caro gramen est, & omnis gratia (scilicet ut dicitur, gloria: eius instar floris agri) Job. XL. 6.* Nulli quidem ambigimus hic inprimis statum atque
conditionem carnalis illius populi rangi, qui externis prærogativis, & largitione carnalis, quæ ab omnium gentium communione separabatur, imò propriæ, quam inde
sibi pollicebatur iustitiæ fiduciam nergens, semet efferebat insolentius, & imperium regni Christi falsidicose aspernabatur. At nihilominus generalius effatum generaliore
quoque, & in omnes sine discrimine homines, qui naturâ post lapsum, & cetero sunt, quadrantem veritatem involvit atque supponit, præcunte nobis ipso Apostolo Ja-
cobo cap. 1. com. 10. Et sine nihil frequentius læcis atque ac profanis agitur est, quam illos gramini agri, omnisque eorum externas prærogativas, floribus huic
interpersis, comparare. Neque id immerito: cum sive eorum ortum, in quo am in infantia teneritatem, sive continuum tractu temporis incrementum, sive multifarios
casus quibus expositi sunt, sive diversum ingenium, statum, atque conditionem, sive apparentem decus, gloriam & quicquid tantopere in hac vitâ æstimari solet huiusque di-
versâ genera, species, nullum facile aptius emblemata datur, ad eosdem velut vividissimis coloribus depingendos. Inprimis verò illud caducæ huius vitæ fragilitatem, & terrenæ felicitatis etiam
splendidissimæ maximèque blandientis inconstantem atque vanitatem, nobis graphice ob oculos ponit. Ubi enim gramen & in eo luxuriantes flores, quibus tantopere præta ridet, ad breve tem-
pus vigent, & si vel nulla externa vis accedat, ipsa tamen suo carpuntur spatio, mixtque exhausta, subito ardeant atque defluant, aut sepissime etiam citius à causis externis in ipsâ vigore su-
bito absumuntur, sive vehementior, vel, qui in oriente maximè nocivus esse solet, calidior ventus, desecet aut adurat, sive melliora falx eisdem unâ cum gramine momento resecet, ita per-
brevis terrona hominum vitæ & apparentium bonorum ejus est fructus, dum vel exhaustis viribus egrediens tandem senio sponte conficitur, vel in medio vigore urentibus aliisve impetuosio-
ribus morbis idque sæpe celeriter admodum absumitur. Vere idcirco nec ineligeretur sive Aulicum sive Parnaconentium Episcopus ORIENTIUS in *Commentariis* canit: *Fenum enim cre-
dit carnem: Quippe ut flos sum gloria carnis erit Nam veluti flores istius mundi, atterit ætas, imbutus inebres, furitior aura rapit: Sic vultum quandoque placet, consumere tempus, & tumor &
lucis despoliare potest. Atque ipsam ut taceam, quæ conterit omnia, mortem: Quanta licet nobis, gloria, diceretur? Quid si hoc ipso præstitus ille elegantissimèque gramini viror, florūque
vericolor gratia subito evanescit, non aliter cum vitâ omnibusque tam naturæ quæ formata datur, quæ ad tempus tantum decus conciliare videtur, est comparatum: illa enim semel extinctâ
hæ quoque simul omnes intercidunt, nec terrena gloria in morte possessorum suorum sequitur. Psalm. XLIX. 14. nec magis locis ejus quam demelli feni amplius cognoscitur. Psalm. CIII. 16.
Hæc quoque rite ad animum revocant, ut hi non magis illis quam perituro gramini floribus seceri fident, multo minus istis, quod longè insepens foret, unquam superbiant. Apposito
hanc in rem exclamat HIPPOCRATES PRÆSUL in *Placitum* CIII. *Attendant quid sit bonum, & quid malum: bonum, tanquam fenum dies illius. Quid superbit fenum ad tempus, modo florens, post
pauculum excrescit? Quid superbit fenum, ad tempus vigens, & hoc ad parvum tempus, donec desiccetur. . . . Totus splendor generis humani, bonores, potestates, divitiæ, typi, mine, tumores,
flos sum est. Concine illi AULI BLOQUIN PATER, hæc terrena gloriæ contemptum commendat HOMER. XXVIII in GENES. IX. τί γὰρ τίς ἐξ ἡμῶν τὸ πρῶτον ἔσται ἰσχυρὸς, ἢ τὸ ἄνδρα
τὸ πρῶτον ἰσχυρὸς ἔσται, καὶ τὸ ἄνδρα τὸ πρῶτον ἰσχυρὸς ἔσται, καὶ τὸ ἄνδρα τὸ πρῶτον ἰσχυρὸς ἔσται. Quid enim omni gloria pulvis vite velus est, cum flos gramini comparetur? Omnis enim gloria hominis, ait, est et flos
graminis. Neque tamen solum emblema hoc caducæ vitæ percussusque gloriæ ejus nos admonet, sed & simul expectandæ post eandem novæ occasionem suppeditare potest. Certe un semina
ad id emœntia, ut aliquando reviviscant, tanquam insignem futuræ resurrectionis picturam ipsorum Doctor PAULUS proponit, ita non minus in deronsu cum floribus gramine, quò ali-
quando lætius reviviscat, ejusdem certare est non ineligerentem imaginem. Urget id disertissimus TERTULLIANUS in lib. de *Resurrect.* Carnis cap. XII. *Quippe etiam terra de celo disciplina
est, arboris vestire post spolia, flores denud colorare, herbas rursus imponere, exherere eadem quæ semina sunt semina: nec prius exherere quam obdormita. Mira ratio: de fraudatrice servatrice:
ut reddat intercipi: ut custodiat perdit: ut integret variat: ut etiam amplius prius decoquit. Ex hinc elegantissimus MINUCIUS FELIX in *Oclavio* p. 39. edit. Quæ. Vide adeo quom in solu-
tium nostri resurrectionem futuram omnis natura militatur. Sed demerget & nascitur: agros libet & redeunt: flores occidunt & reviviscunt: post senium arborum frondebant: semina non nisi
corrupta reviviscunt. Qui eo rem inveniunt oculo, si sapient, ita præconi vitæ ejusque boni inveniunt, ut se ad futuram illam perpetuam exerceant, inque eâ melioris aliquando constantiorque felici-
tatis participes evadere allaborent. Substant nobis non intempetivè hæc esse cogitationes, ut respiciat, qui perpendit his diebus quibus sæculum inclinatum, & vixitum absolutum est, plus
semel honoratiora funera nobis publice indicenda fuisse, quorum postremum quod cum maximè nos is imponit officium, est *Nobilissime, nec parvis prærogativis conspicue Matrona ADEL-
HEIDA MEIERÆ, nunc ASCHENIÆ.* Edita illa est A. clbæcLXXXVI a. d. xvi. Augusti in Roma Patre Viro Magnifico Nobilissimo atque Consulentissimo HENRICO AB ASCHEN, JCRO
& Consule meritisimo, Ecclesiæ in agro Bremensi Pfratoris, qui & antequam ad Consulatûm foret exuberet, Adde ad D. Martini: *Maire, Nobiliss. Matrona ADELHEIDA ISABELLA
A BOHART,* cujus stemma nobilissima aliquot retrò seculis inter nos majorum mox tangenda membra ornant. Paternus illi obigit Avus, Vir Augustissimus atque Prudentissimus HENRICUS AB
ASCHEN, Negotiator Magnarius, & Reip. hujus Senator. Avia, Nobiliss. WOMMELIA HUNKEIA, T.T. GOOFRIDI HUNKEIA, Spectabilis Collegii Senioetum membrum, & T.T.
METTÆ A BOHART, filia, quorum ille Patre T.T. JOHANNES HUNKEIA, Senator, Matre T.T. ILSEBA SCHNEIDERMANIA, filia T.T. GERHARDI SCHNEIDERMANIA,
idem Senatoris, hæc Patre T.T. JACOBO A BOHART, Procerum non minus ordini adscripti. Maire, T.T. WOMMELIA ESICHIA, T.T. ELARDI ESICHII Consilis, & T.T. MET-
TÆ A BORKUM, filia, nata erat. Præterea hujus gentis numerabat T.T. GERHARDUM ASCHEN, filium T.T. JOHANNIS & uxorem T.T. LIBERTI AB ASCHEN, qui omnes ex
celeberrimis hujus urbis mercatoribus fuerunt. Maternum genus clarum reddidit Avus T.T. ARNOLDUS A BOHART, U. J. D. & judicis aulici Frisæ Orientalis Assessor. Avia T.T. ADEL-
HEIDA A RHEDEN, filia T.T. EBERHARDI A RHEDEN, U. J. D. Illustrissimæque Principis Frisæ Orientalis a Consulis, & T.T. ADELHEIDE TRUPEN, ex quibus ille Patre prognatus
erat T.T. JOHANNES A RHEDEN, Maire T.T. METTÆ SPECKHANIA, filia T.T. MEHARI SPECKHANEN & T.T. ANNÆ SCHULTEN, Avæ T.T. LUDERO A RHEDEN,
Senatoris, & T.T. GESA WICKHOLDA. Hæc autem filia erat T.T. JOHANNIS TRUPEN, Senatoris, & T.T. ISABELLE ZOBELIÆ, uxoris autem ex illo T.T. HENRICI TRUPE,
Consulis, & T.T. GESA LOUWEN, ex hac verò T.T. HENRICI ZOBELI, idem Consilis & T.T. GERTRUDIS WALTERIÆ. Præterea fuit T.T. ARNOLDUS A BOHART, JCus,
primus Reip. hujus Senator, dein Reginis Frisæ Orientalis Cancellarius (filia T.T. ARNOLDI A BOHART, Magnari, & T.T. KUNIGUNDÆ ESICHIÆ, T.T. ELARDI ESICHII,
Consilis, & T.T. METTÆ A BORKUM, filia: Nepos T.T. ARNOLDI BOHARTII & T.T. MARGARETHÆ KENCKELIÆ). Præterea, T.T. ADELHEIDA RHEDENIA, filia T.T.
HENRICI A RHEDEN, Senatoris, (qui Patrem sortitus erat, NICOLAUM A RHEDEN, Maire T.T. ADELHEIDAM KENCKELIAM & T.T. METTÆ BREDENIÆ, filia T.T.
ELARDI FREDEN & T.T. METTÆ SCHOMAKERÆ. Tam clare stemmate nata cum esset, nihil æquius erat, quam ut sollicitè educaretur, quò progenie hac se dignam ostendere posset.
Viginti primis annis cum ageret annuum, nuptias ejus ambire cepit, Vir illudens Pfratoris, Celeberrimus atque illustrissimus JACOBUS MEIERUS dum viveret, 35. 7h. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.***

RECTOR & PROFE ILLUSTRIS SCHOLAE LECTORI S.

revis quidem, sed singularis momenti, attentionisque consideranda, facienda, summa erat: *Omnis caro gramen est, & omnis gratia* (seu ut ait *Illud. apud Euripidem*) conditionem carnalis illius populi rangi, qui externis praerogativis, & sibi pollicebatur iustitiae fiducia turgens, semet efferebat insolentius, quoque, & in omnes sine discrimine homines, qui naturam post lapsum, cunctis, quae in hoc mundo sunt, comparare. Neque id immerito; cum sive eorum ortum, sive eorum casus quibus expositi sunt, sive diversum ingenium, statum, atque conditum, versa genera, spectes, nullum facile aptius emblemata detur, ad eosdem velut vividissimis coloribus, splendidissimae maximaeque blandientis inconstantiam atque vanitatem, nobis graphice ob oculos ponantur. Ut enim graminis, ut si vel nulla externa vis accedat, ipsa tamen suo carpuntur spatio, moxque exhausta, subito absumuntur, sive vehementior, vel, qui in oriente maxime nocivus esse solet, calidior ventus, brevis terrena hominum vita & apparentium bonorum ejus est fructio, dum vel exhaustis viribus, morbis idque saepe celeriter admodum abruptitur. Verè idcirco nec ineleganter sive *Audiamus sive Tunc dicit carnem: Quippe ut flos saeni gloria carnis erit. Nam veluti flores iclus metit, atterit aestus, livor despoliare potest. Atque ipsam ut taceam, quae conterit omnia, mortem: Quanta licent moribus, alacritate* versicolor gratia subito evanescit, non aliter cum viram omnibusque tam naturae quam fortunae, hae quoque simul omnes intercidunt, nec terrena gloria in morte possessorem suum sequitur. *Perit enim gloria, haec quotquot ritè ad animum revocant, nae hi non magis illis quam perituro graminis florumque, hanc in rem exclamat HIPPONENSIUM PRÆSUL in Psalmum CIII. Attendat quid sit homo, paululum exarscens? Quid superbit fenum, ad tempus vigeat, & hoc ad parvum tempus, donec flos saeni est.* Concinit illi AUREI ELOQUII PATER, sic terrenae gloriae contemptum commendans, *τὸν χρόνον παραβάλλεται; πᾶσα γὰρ δόξα ἀνθρώπου, φθίνει, ὡς ἄνθος χρόνου. Quid enim omni gloria, graminis.* Neque tamen solum emblemata hoc caducae vitae pereuntisque gloriae ejus nos admonet, ad id emortua, ut aliquando reviviscant, tanquam insignem futurae resurrectionis picturam, quando laetius revirescat, ejusdem cernere est non inelegantem imaginem. Urget id disertissimus TERTULLIANUS, *est, arbores vestire post spolia, flores denuò colorare, herbas rursus imponere, exhibere eadem quae denuò flos saeni est, ut reddat intercipit: ut custodiat perdit: ut integret vitiat: ut etiam ampliet prius decoquit.* Et Patrum elegantissimum nostri resurrectionem futuram omnis natura meditetur. *Sol demergit & nascitur; astra labuntur & renascuntur; corrupta revirescunt.* Qui eo rem intuentur oculo, si sapiunt, ita praesenti vitae ejusque bonis utantur, ratis participes evadere allaborent. Subnatas nobis non intemptivè has esse cogitationes, semel honoratiora funera nobis publice indicenda fuisse, quorum postremum quod cum maxime, HEIDAE MEIERAE, natae ASCHENIAE. Edita illa est A. clolcccLXXXVI. a. d. XVII. Angusti hic Patre Viro & Consule meritissimo, Ecclesiarum in agro Bremensi Visitatore, quin & antequam ad Consulatus sedem exiret, A. BOBART, cujus stemma nobilissima aliquot retrò seculis inter nos majorum mox rangenda, ASCHEN, Negotiator Magnarius, & Reip. hujus Senator. Avia, Nobiliss. WOMMELIA HUNDEKEN, T. T. METTAE A BOBART, filia, quorum ille Patre T. T. JOHANNES HUNEKEN, Senatore, Matre T. T. ELISABETHA, itidem Senatoris, haec Patre T. T. JACOBO A BOBART, Procerum non minus ordini adscripti, Matre T. T. WILHELMINE TAE A BORKUM, filia, nata erat. Proavum hujus gentis numerabat T. T. GERHARDUM, celebrioribus hujus urbis mercatoribus fuerunt. Maternum genus clarum reddidit Avus T. T. ARNOLDUS, HEIDA A RHEDEN, filia T. T. EBERHARDI A RHEDEN, U. J. D. Illustrissimaeque Principis, erat T. T. JOHANNES A RHEDEN, Matre T. T. METTA SPECKHANIA, filia T. T. MELCHIORIS SENATORE, & T. T. GESA WICKBOLDIA. Haec autem filia erat T. T. JOHANNIS TRUPEN, Consulis, & T. T. GESA LOUWEN, ex hac verò T. T. HENRICI ZOBELE, itidem Consulis, primum Reip. hujus Senator, dein Regiminis Frisiae Orientalis Cancellarius (Filius T. T. ARNOLDI A BOBART, Consulis, & T. T. METTAE A BORKUM, filia: Nepos T. T. ARNOLDI BOBARTII & T. T. HENRICI A RHEDEN, Senatoris, (qui Patrem sortitus erat, NICOLAUM A RHEDEN, Matre T. T. ELARDI FREDEN & T. T. METTAE SCHOMAKERAE. Tam claro stemmate nata cum esset, Vigessimum primum cum ageret annum, nuptias ejus ambire cepit, Vir admodum Venerandus, Celeberrimus, A. D. Angarii Pallor Primarius, quibus A. clolcccVII. a. d. XXXI. Maji feliciter consummatis, cum eodem fuerunt hi i. HERMANNUS A. clolcccVIII. a. d. XXIII. Febr. natus, sed mox sequenti mense Martio d. XXXI. sed in ipso aetatis flore A. clolcccXXXIV. a. d. X. Febr. magno suorum luctu extincta est. 3. Nobilissima suavisimo connubio juncta est, Viro Nobilissimo atque Consultissimo, HENRICO DUSING, poris, defuit, dum praematura mors animos arctissimo amoris vinculo junctos, sequenti jam anno clolcccXXXV. esset, hebdomade, illam è vivis eripiendo, divulgavit. 4. Nobilissimus atque Consultissimus HENRICUS MEIERUS, hac jactura tactis, carissimae Matris obitum amarè deflet. Ad vitam ejus quod attinet, domui suae cum ab his, quibus propius cognita fuit, studium, quo tempus ritè collocare & privatis pietatis exercitiis impensam suam palam profiteri verebantur. Valetudine quidem maximo vitae tempore gavisa est, sed cum ante viii. circiter noctes eam infestarent, tam subito vires omnes abruptae sunt, ut adhibita frustra ope medica, tandem introducta erat. inter X. & XI. matutinam, Deo vocante, statione sua iterum decederet. Quae hodie per XXXVII. fere annos sustinuit, ratio atque dignitas à vobis flagitat. V. P. P. Bremæ sexto Kalendas

& PROFESSORES P. Æ BREMIENSIS LEORI S.

dignissima, præconii, sub ipsa Oeconomiae melioris Fœderis primordia Dei jussu
trus, gloria) ejus instar floris agri Jes. XL. 6. Nulli quidem ambigimus hinc inprimis statum atque
ræ-cipri carnalis, quâ ab omnium gentium communione separabatur, imò propria, quam inde
ngelium regni Christi fastidiosè aspernabatur. At nihilominus generalius effatum generalioreni
li caro sunt, quadrantem veritatem involvit atque supponit, præeunte nobis ipso Apostolo Ja-
poribus est, quàm illos gramini agri, omnesque eorum externas prærogativas, floribus huic
prin am in infantia teneritatem, sive continuum tractu temporis incrementum, sive multifarios
m, sive apparens decus, gloriam & quicquid tantopere in hac vitâ æstimari solet hujusque di-
depingendos. Inprimis verò illud caducæ hujus vitæ fragilitatem, & terrenæ felicitatis etiam
nit. Uti enim gramen & in eo luxuriantes flores, quibus tantopere prata ridet, ad breve tem-
eco ultrò arescunt atque defluunt, aut sæpissimè etiam citius à causis externis in ipso vigore su-
flores dejiciat aut adurat, sive messoria falx eosdem unâ cum gramine momento refecet, ita per-
it fructu, dum re ex-
ingravescente tandem senio sponte conficitur, vel in medio vigore urentibus aliisve impetuosio-
rum sive Tarraconensium Episcopus ORIENTIUS in *Commonitorio* canit: *Fœnum omnem cre-*
undunt imbres, fortior aura rapit: Sic vultum quandoque placet, consumere tempus, & tumor &
febris, ulceribus? Quòd si hoc ipso pristinus ille elegantissimusque graminis viror, florumque
us, quæ ad tempus tantum decus conciliare videntur, est comparatum: illâ enim semel extinctâ
re possidet. M. XLIX. 18. nec magis locus ejus quàm demessi fœni amplius cognoscitur PSALM. CIII. 15. 16.
is quam perire honori fident, multò minùs iisdem, quod longè ineptius foret, unquam superbient. Appositè
im CIII. *Atenda quid superbiat: homo, tanquam fœnum dies illius. Quid superbit fœnum ad tempus, modo florens, post*
ad ad parum tempus andescat. . . . Totus splendor generis humani, honores, potestates, divitiæ, typhi, minæ, tumores,
OMIL. XXVIII. in GENES. IX. *τί γὰρ τῆς δόξης ἀπάσης τοῦ παρόντος βίου ἐντελέστερον, ὅταν τῷ ἀνδρὶ*
esentis vitæ vilis est, cùm flori graminis comparetur? Omnis enim gloria hominis, ait, est ut flos
sed & simul expectandæ post eandem novæ occasionem suppeditare potest. Certe uti semina
Gentium Doctor PAULUS proponit, ita non minùs in detonso cum floribus gramine, quò ali-
TERTULLIANUS in libr. de *Resurrect. Carnis* cap. XII. *Quippe etiâ terra de cœlo disciplina*
empta sint semina: nec prius exhibere quàm absumpta. Mira ratio: de fraudatrice servatrix:
um elegantissimus MINUCIUS FELIX in *Octavio*, p. 39. edit. Ouzel. *Vide adeò quàm in sola-*
ur & redeunt; flores occidunt & reviviscunt; post jenium arbuta frondescent; semina non nisi
ur, ut se ad futuram illam perpetuò exserant, inque eâ melioris aliquando constantiorisque felici-
erspiciet, qui perpendet his diebus quibus fœnificium institutum, & vixdum absolutum est, plus
dem no- is imponit officium, est *Nobilissime, nec paucis prærogativis conspicue Matrone ADEL-*
Bremæ Patre Viro Magnifico Nobilissimo atque Consultissimo HENRICO AB ASCHEN, Jcto
igium eveberetur, *Ædile ad D. Martini: Matre, Nobiliss. Matrona ADELHEIDA ISABELLA*
mina ornant. *Pateris illi obigit Avus, Vir Amplissimus atque Prudentissimus HENRICUS AB*
EKENIA, T.T. GODOFREDI HUNEKEN, Spectabilis Collegii Seniorum membri, & T.T.
re T.T. ILSABEA SCHNEDERMANNIA, filiâ T.T. GERHARDI SCHNEDERMANNI,
Matre, T.T. WOMMELIA ESICHIA, T.T. ELARDI ESICHII Consulis, & T.T. MET-
ASCHEN, filium T.T. JOHANNIS & nepotem T.T. LIBERTI AB ASCHEN, qui omnes ex
NOLDUS A BOBART, U. J. D. & judicii aulici Frisæ Orientalis Assessor. Avia T.T. ADEL-
Frisiæ Orientalis à Consiliis, & T.T. ADELHEIDÆ TRUPEN, ex quibus ille Patre prognatus
ARI SPECKHANEN & T.T. ANNÆ SCHULTEN, Avo T.T. LUDERO A RHEDEN,
II, Senatoris, & T.T. ISABELLÆ ZOBELIÆ, neptis autem ex illo T.T. HENRICI TRUPE,
& T.T. GERTRUDIS WALTERIÆ Proavus fuit TT. ARNOLDUS A BOBART, Jctus,
LDI A BOBART, Magnarii, & T. F. KUNIGUNDÆ ESICHIÆ, T.T. ELARDI ESICHII,
MARGARETHÆ KENCKELIÆ.) Proavia, T.T. ADELHEIDA RHEDENIA, filia T.T.
trem T.T. ADELHEIDAM KENCKELIAM) & T.T. METTÆ BREDENIÆ, filie T.T.
et, nihil æquius erat, quàm ut sollicitè educaretur, quò progenie hac se dignam ostendere posset.
e Eruditissimus JACOBUS MEIERUS dum viveret, SS. Th. Doct. Lingue Græcæ & Orientalium Prof. P. O. & ad
rditer in annum clbcccXLI. quo a. d. 3. mens. Maji illi morte ereptus est, vixit, eique quinque liberos tulit.
rum denatus 2. Lettissima Virgo ADELHEIDA ISABELLA, quæ A. clbcccX. a. d. xxiii. Martii lucem adspexit,
que virtutibus decorata Matrona GESA CATHARINA, quæ A. clbcccX. a. d. xxiv. Octobris in lucem edita,
IO, U. J. D. & in foro patrio Advocato celebratissimo, cui conjugio nihil ad felicitatem præter exiguitatem tem-
XIX. quartâ, postquam d. xxviii. Sept. mellitissimam filiolarum Adelheidam, divinâ gratiâ adhuc superflitem, enixa
I J. D. & causarum itidem Patronus famigeratissimus. 3. Nobilissima Virgo GERTRUDIS MEIERA, quæ, cum reliquis
a præfuit, in omni conversatione se alienam ab assenatione & simulatione præbuit. Celebratur quoque
e annifa fuerit, cum munificentia in egenos, maximè illos, qui, occultis pressi necessitatibus, indigentiam
erâ, sed præterito vere prodebat se pituitosus lentor atque invalescens pedetentim phlegma, unde mox pedes
madas in biliosam, ut vocant, degeneraret, appetitusque planè prosterneretur, quin & inquietæ insomnes-
e Lunæ, qui erat in fastis xxiii. ejusdem mensis, quo ante LIX. annos & VI. dies in hoc mundi theatrum in-
funbris, quò exanime corpus eodem cum dilecto Coniuge in æde D. Ansgarii condatur tumulo. Solemnia
tanti minus dubitamus, quò magis id muneris quod Celebratissimus Maritus in hac bonæ mentis officinâ
emb. es A. clbcccXLV.

